

The background of the entire page is a photograph of a night festival. Warm white string lights are strung across the frame, hanging from trees with green and some autumn-colored leaves. In the lower portion of the image, a crowd of people is visible, mostly seen from the back or side, looking towards the festival area. The overall atmosphere is festive and communal.

627866
HELSINKILÄISTÄ
1898 PUISTOA
28 RANTAA
8 TORIA
10000
TAPAHTUMAA

2016

Helsingin kaupunki
Rakennusvirasto

Helsingfors stad
Byggnadskontoret

VLADIMIR POHTOKARI

”@SANNINKAMU, OLIT 12 000. seuraajamme. Kiitoksena pääset ilmaiseksi Helsingin puistoihin ja, jos asut täällä, auraamme katusi! #somefi” (rakennusviraston Twitter 17.11.2015)

Pääkirjoitus 3

Ajassa..... 4–8

Päänäyttämönä Helsinki 9

Stadi – Mahdollisuuksien kaupunki 10–17

Tietyö 18–19

Täällä töissä – Matti Priha 20–21

Maan paras 22–23

Broar – Sillat 24–25

Meidän koti 26–27

Keskustan vanhoissa ti-loissa kävin ratikalla, mut-ta tänne tulin omalla autol-la. Oli helppo löytää paikalle.”
 Ukko Lappalainen kävi tutustumassa rakennusviraston uusiin tiloihin Vallilas-sa samalla, kun hankki uu-den asukaspysäköinti-tunnuksen.

@Rakennusvirasto Minä ♥ Helsingin puistot @gunuhelsinki

ROY KOTO

Yhteinen tila – Det gemensamma rummet

RAKENNUSVIRASTO ON JO PITKÄÄN tehnyt asukasysteis-työtä alueiden suunnittelussa ja ylläpidossa, koska asukkaat tuntevat parhaiten puistojen ja katujen kunnon sekä alueen tarpeet.

Pyrimme huomioimaan asukkaiden toiveet parhaamme mukaan. Emme silti voi unohtaa heitä, joiden mielipiteet eivät kulkeudu korviimme. Helsinki on meidän kaikkien yhteinen kaupunki, heidänkin, jotka eivät twiittaa tai istu asukasilloissa. Kun kompromissia hiotaan, tunnemme itsemme usein erotuomareiksi. Ikävä kyllä, vaikka suurin osa olisikin lopputulokseen tyytyväinen, aina joku pahoittaa mieltänsä.

Haluamme kuulla mahdollisimman laajasti kaikkia, joita päätöksemme koskee. Keräämme parhaillaan esimerkiksi ketterien kioskien yrittäjiltä palautetta, kuinka voisimme kehittää heidän toimintaansa tai millä alueilla he haluaisivat toimia. Samoin Helsingin Polkupyöräilijöiden kanssa meillä on ollut onnistuneita yhteistyöprojekteja.

Helsinkiä on kehitettävä helsinkiläisten kanssa. Onhan toiveemme, että kaupunkilaiset kokisivat yleiset alueet tärkeiksi ja kohtelisivat niitä kuin omaa pihaansa.

BYGGNADSKONTORET HAR REDAN LÄNGE samarbetat med invånarna i planeringen och skötseln av områden. De känner bäst till parkernas och gatornas skick och vad som behövs för området.

Vi försöker uppmärksamma invånarnas önskemål. Vi kan inte heller glömma människor vars åsikter inte når oss. Helsingfors är allas vår gemensamma stad, vilket också omfattar de som inte tweatar eller deltar i invånaraftnar. Vi känner oss ganska ofta som skiljedomare när kompromis-serna reds ut. Tyvärr finns det alltid någon som tar illa upp även om majoriteten är nöjda med slutresultatet.

Vi vill ändå i så stor utsträckning som möjligt höra alla deras åsikter som berörs av våra beslut. Som bäst samlar vi till exempel in respons från smidiga kioskföretagare om hur vi skulle kunna hjälpa till att utveckla deras verksamhet och i vilka områden de skulle vilja bedriva verksamhet. Vi har också haft lyckade samarbetsprojekt med Helsingfors Cyklister.

Helsingfors ska utvecklas tillsammans med Helsing-forsborna. Meningen är ju att stadsborna ska uppleva att de allmänna områdena är viktiga för dem och att de skulle behandla dem som sina egna gårdar.

Raimo K. Saarinen
 kaupungininsinööri /
 stadsingenjör

KASPER STRÖMMÁN
graafinen suunnittelija

Taantuma loppuu aikanaan, ja elintason kasvu jatkuu. Tämä tuo mukanaan sekä hyviä että huonoja ilmiöitä. Jos katso- taan taaksepäin, elintason nousu on näyttänyt tältä.

Vuonna 1978: yksi asunto, yksi auto, yksi lomamatka vuodessa. 1998: kaksi asuntoa, kaksi autoa, kaksi lomamatkaa vuodessa.

Tämä on ollut mukavaa. Mök- keilyä ei olla enää pitkään aikaan pidetty minään luksuksena, ja naapuri ei kohota kulmiaan, vaika perheessä olisi kaksi autoa. Jos elintaso jatkaa kasvamis- taan, asuntojen ja autojen määrä kasvaa seuraavasti:

2018: kolme asuntoa, kolme autoa, kolme lomamatkaa vuo- dessa. 2038: neljä asuntoa, neljä autoa, neljä lomamatkaa.

Kolme asuntoa ja autoa voi juuri ja juuri perustella, mutta 20 vuoden päässä ongelmat hää- möttävät. Harvassa perheessä on neljää ajokorttia, joten kuka niitä kaikkia autoja ajaa? Ja mikä vaiva on neljän asunnon siivoamisessa! Tämä ei kuitenkaan ole vielä mi- tään, jos elintaso jatkaa nousuaan. Ongelmat alkavat kasaantua jo 2050-luvulla. Katsotaanpa:

2058: viisi asuntoa, viisi au- toa, viisi lomamatkaa vuodessa. 2078: kuusi asuntoa, kuusi au- toa, kuusi lomamatkaa.

On siis odotettavissa, että Helsingin tonttimaan loppuu 2070-luvulla – kun joka perheel- lä on kuusi asuntoa. Niiden pelk- kä hallinnointi käy työstä. Puhu- mattakaan autoista. Ja kenellä on aikaa lomaila koko ajan?

Helsingin tärkein tehtävä tu- leekin olemaan sen varmistami- nen, että Strömmánin laki ikui- sesta talouskasvusta ei toteudu. Vain siten kaunis kaupunkimme pysyy elinvoimaisena.”

HEMMO RÄTTYÄ

Stilen i stan

HELSINGFORS HÅLLER PÅ att bestämma hur de offentliga utomhusrummen i staden ska se ut. En stadsrumsanvisning, det vill säga Design Manual, förbereds som bäst. Den skulle också kunna kallas Helsingfors stilhandbok. I den ingår de färger, ma- terial och element som ska användas i staden.

Stadsrumsanvisningen är ett gemensamt avtal för hur Helsingfors nya utseende ska verkställas. Den kan användas av både planerare, ämbetsverk och beslutsfattare. Handboken ger instruktioner för hur det offentliga utomhusrummet ska plane- ras, byggas och underhållas samt vilka anskaffnin- gar som ska göras.

För ögonblicket finns det flera olika anvisningar i Helsingfors och varje ämbetsverk har en egen. Men den nya Helsinki Design Manual vill man förenhetliga dessa anvisningar, minska på motstri- digheterna mellan dem samt föra samman den

bästa praxisen i en bok. De gamla anvisningarna utgör grunden för de nya.

Det är inte meningen att gömma de olika stads- delarnas särdrag genom handboken, utan avsikten är att de även i framtiden ska få synas. Man hoppas att planerare tillämpar principerna och de grund- läggande stilanvisningarna i handboken, och upp- märksammar områdenas särdrag och tidsålder.

Byggnadskontoret har en betydande roll i sammanställandet av stadsrumsanvisningen, då ämbetsverket har ansvar för Helsingfors offentliga områden. Men även andra aktörer i staden som har verksamhet på offentliga områden deltar i uppgö- randet av handboken.

Stadsrumsanvisningen kommer att fortsätta leva och uppdateras, och kommer att uppmärk- samma nya behov. Därför görs den i elektronisk form och tillgänglig för alla.

RAKEN NUSVIRASTON KUVA-ARKISTO

TIESITKÖ?

Ulkovalaistuksen energiankulutus on vähentynyt Helsingissä 25 prosenttia vuodesta 1997, vaikka katulamppujen määrä kasvaa kaupungissa keskimäärin tuhannella vuosittain.

Valoa!

MILLAISTA VALOA helsinkiläiset kaipaavat? Mitä he pitävät valojen väreistä? Entä milloin valo koetaan häikäiseväksi?

Helsingin kaduilla palaa parisen tuhatta led-lamppua. Rakennusvi- rasto on selvittänyt led-valaistuksen toimivuutta viime vuosina keräämällä asukkailta palautetta uudesta valais- tuksesta.

Laajoja asukaskyselyjä on toteutettu asennusten yhteydessä esimerkiksi Roihuvuoressa ja Hertto- niemessä.

Tutkimusten mukaan miellyttävä valaistus merkitsee miellyttävän väristä valoa. Kaupunkilaiset kokevat lämpimän valkoisen valon parem- maksi kuin keltaisen katuvalon. Valo luo myös turvallisuuden tunnetta. Helsinkiläiset kulkevat mielel- lään puistoissa, joissa katulamput kohdennetaan kulkureittien lisäksi muualle puistoon, myös reittien ul- kopuolelle jääville alueille. Puistojen valaistusta suunnitellaankin tämä mielessä pitäen, ja katuvalon väriä aiotaan muuttaa vähitellen lämpimän valkoiseen valoon.

Älykäs valaistus on saapumassa hiljalleen kaduille. Se tuo samalla lisää vaihtoehtoja ulkovaalaistusasen- nuksiin. Valoja voidaan esimerkiksi ohjata valaisinpylväs kerrallaan ja saada valot palamaan kulkijoiden liikkeiden mukaan.

Seuraavaksi Helsinki kerääkin asukkaiden mielipiteitä älykkäästä valaistuksesta. Esimerkiksi valojen himmentäminen säästäisi energiaa, mutta asukkaiden turvallisuuden tunteesta halutaan pitää kiinni. Voiko puisto olla pimeä, jos siellä ei ole ketään? Pitääkö tyhjässäkin puistos- sa palaa valot? Toisaalta valaistuksen muuttaminen kulkijoiden mukaan ei saa muuttua häiritseväksi.

Tavataan Vallilassa

Rakennusvirasto on asettunut uusiin tiloihin Elimäenkadulle. Virasto muutti lokakuussa 2015 pois Kasarmitorilta, koska tontti myytiin. Vallilan talo valikoitui virastolle sopivaksi sen keskeisen sijainnin, rakennuksen kunnon ja tilaratkaisujen perusteella.

Myös rakennusviraston asiakaspalvelu on muuttanut Kasarmitorilta Vallilaan. Asiakkaita palvellaan Elimäenkadulla avoimissa tiloissa. Tilat ovat nyt virastotalon aulan yhteydessä, ja asiakkaat voivat pistäytyä esimerkiksi katutason ravintolassa.

Vallilan toimitalo on rakennusvirastolle vain väliaikainen. Muutaman vuoden kuluttua virasto muuttaa Kalasatamaan yhdessä muiden teknisen alan virastojen kanssa. Rakennusviraston viimesyksyinen muutto ja uusi monitilatoimisto toimivatkin sopivasti pilottina tulevalle viiden viraston toimitilahankkeelle.

Elimäenkadun tilat vastavat kaupungin linjausta työtilojen tehokkaasta tilankäytöstä. Työskentely monitilatoimistossa omien työhuoneiden sijaan on rakennusvirastolaisille uutta. Elimäenkadulla työntekijöiden työpisteet sijaitsevat yhteisissä avoimissa tiloissa, mutta osastoilla on myös huoneita, joihin voi mennä kokoustamaan tai työskentelemään omissa rauhassa.

TIESITKÖ?

Tietomallinnus on tullut perustyökaluksi rakennushankkeissamme. Sitä on käytetty esimerkiksi Pihlajamäen ala-asteen peruskorjauksessa sekä Yliskylän päiväkodin rakentamisessa.

ANTTI VETTERRANTA

Pyörällä

TERVEISIÄ RAKENNUSVIRASTOLLE:

”Iloitsemme rakennusviraston viime vuosien työstä: reunakiviä on alettu poistaa, Finlandia-talon pyörätie on moitteeton, Kaivokadun pyörätie loivennettu, Munkinpuiston pyörätie on suora ja Auroransilta fantastinen – samoin pian valmistuva Isoisänsilta. Myös talvikunnossapito on parantunut, ja Baana on pidetty ajokunnossa. Pysäköinninvalvonnan pyöräpartiot ovat kiertäneet valvomassa pysäköintiä, ja virasto on osallistunut Pyörätie Fail -ryhmään Facebookissa.

Kiitämme myös tapaamisistamme virastojen kanssa. Keskustelumme Tukholman kadun tilanteesta paransi suunnitelmia.

Parannettavaakin on. Suunnitelmat ovat yleensä kelvollisia, mutta toteutuksessa maastoon ilmestyy reunakiviä, yksisuuntainen pyöräkaista muuttuu kaksisuuntaiseksi tai jotakin muuta. Väliaikaiset pyörätiet ja liikennejärjestelyt ovat järjestään kelvottomia, osin jopa vaarallisia. Toivomme enemmän huolellisuutta ja ammattitilpeyttä. Emme halua olla laaduntarkastaja vaan yhteistyökumppani.”
Helsingin Polkupyöräilijät ry (HePo), puheenjohtaja Matti Kinnunen

RAKENNUSVIRASTO VASTAA:

”Nykytilanteessa on meidänkin mielestämme parannettavaa. Kuluvana vuonna aiomme kiinnittää enemmän huomiota toteutusvaiheen valvontaan. Olemme perustaneet rakennusvirastoon pyöräilytiimin, jonka tavoitteena on helpottaa tiedon kulkemista virastossa. Yhteistyö HePo:n kanssa on osoittautunut hedelmälliseksi ja helpottanut työtämme pyöräilyn edistämiseksi. Meikin toivomme yhteistyön jatkuvan.”
Kaisa Komulainen, ylläpitöinsinööri, rakennusvirasto

ROY KOTO

VIHREÄ PÄÄKAUPUNKIMME

HELSINGISSÄ KASVAA noin neljä-tuhatta hehtaaria metsää. Tästä iso osa rajoittuu asukkaiden pihaille, ajoteiden reunoille tai lenkkipolkujen varsille. Haluamme tarjota kaupunkilaisille viihtyisiä, turvallisia ja kestäviä viheralueita.

Kun aloitamme metsäalueen hoidon suunnittelun, kartoitamme alueen luontoarvot. Jalkaudumme myös maastoon kysellemään kulkijoilta heidän toiveitaan ja mielipiteitään suunnitelmastamme. Tutkimusten mukaan suurin osa helsinkiläisistä pitää metsästä, jota on hoidettu. Hoidetussa metsässä on helpompi liikkua ja sen maisemista voi nauttia.

Tavallisesti suunnittelualueesta noin puolet jätetään hoidon ulkopuolelle. Näillä alueilla luonto saa kehittyä omissa tahdissaan. Tällaisia alueita

METSÄT OVAT

HELSINGIN

KEUHKOT

jätetään varsinkin kauemmaksi asutuksen, teiden ja reittien reunoista.

Meille on tärkeää kuulla suunnittelussa asukkaiden lisäksi myös muita tahoja, kuten luontojärjestöjä. Otamme heidän mielipiteitään huomioon, ja suunnitelmia laadittaessa pyrimme löytämään kompromisseja. Lautakunta tekee lopullisen päätöksen luonnonhoitosuunnitelmasta.

Hoidettavillakin alueilla huolehdimme luonnon monimuotoisuudesta. Jätämme niille lahoppua, vanhoja puita ja vesakoita eläinten ja eliöiden elinympäristöksi. Luonnonhoidon avulla voimme myös parantaa metsän monimuotoisuutta estämällä luonnon arvokohteiden kuusettumista sekä parantamalla metsän eri-ikäisyyttä ja puuston monilajisuutta.

FOTOLIA

Upea puisto

Helsinki saa paraatipaikalle uuden puiston, kun Töölönlahden puisto valmistuu ensi kesänä.

Poikkeuksellisia puistossa ovat sinne istutetut valtavat, jopa 40 vuotta vanhat puut. Ne ovat kasvaneet kaupungin taimistossa, Talissa. Puulajistoon kuuluu muun muassa vuorijalavia, puistolehmuksia, tammia, tuohituomia sekä pylväshaapoja. Puistossa kasvaa myös erilaisia pensaita, sipulikkukia, köynnöksiä ja mukulakasveja.

Rakennusvirasto on suunnitellut puiston kasvillisuudesta mahdollisimman monipuolisen ja kestävän. Ensimmäisenä kesänä alueen nurmea halutaan suojella, jotta se näyttäisi upealta Suomen 100-vuotisjuhluvuonna 2017. Töölönlahden puisto toimii tuolloin tapahtumien keskipisteenä.

TUOMARI NURMIO,
muusikko

Toivon Helsinkiin lisää ihmisiä, elämää, liikettä, valoa pimeinä vuodenaikoina, katettuja ja talvilämmitettäviä tiloja ja käytäviä keskustaan, korkeampia taloja, kottuuhintaisia vuokra-asuntoja sekä Suomi-brändiä rakentavan, Kalevalamytologiaan perustuvan virtuaalitekniikan perustuvan turistirysän keskustaan.”

FOTOLIA

Lisää tilaa kaupunkiin

Helsinki laajenee vauhdilla merelle, kun rakennustyömailta muodostuneesta kiviaineksesta rakennetaan meille lisää tilaa. Esimerkiksi Jätkäsaareen on rakennettu yli 13 hehtaaria uutta kantakaupunkia Länsimetron tunnelin louheesta, ja Kalasataman keskuksen tieltä louhitusta Englantilaiskalliosta syntyy Kruunuvuorenrantaan uusi Koirasaari.

Pääkaupungin työmailta muodostuu vuosittain paljon maa- ja kiviainesta. Louhitulle kivelle ja maamassoille tulee osoittaa hyötykäyttökohde, ja mielellään läheltä, jotta maan kuljettaminen ei aiheuttaisi turhaa ympäristöhaittaa ja tulisi kalliiksi.

Helsingissä on tällä vuosikymmenellä parannettu menestyksekkäästi maa- ja kiviaineksen resurssitehokkuutta. Kun vielä vuonna 2010 rakennusviraston työmailta vietiin 300 000 kuutiota ylimäämämaita Vantaan maankaatopaikalle, vuonna 2014 maita ei mennyt maankaatopaikoille yhtään.

Näin suurista massoista on kyse:

100 X
eduskuntatalollista maa- ja kiviaineita liikkuu vuosittain pääkaupunkiseudulla

29 X
louhetta siirrettiin Länsimetron tunnelista Jätkäsaareen

9 X
louhetta siirretään Kalasatamasta Kruunuvuorenrantaan

HEMMO RÄTTYÄ

Uuden ajan pysäköintiä

ENSIMMÄISET UUDET PYSÄKÖINTIMITTARIT ovat ilmestyneet kaduille. Niissä kolikat eivät enää kolise vaan maksu hoidetaan kortilla. Automaattiin näppäillään rekisterinumero, ja näin tieto pysäköintimaksusta jää talteen.

Parhaillaan kokeilussa on myös uudenlainen tekstiviestimaksu. Pysäköinnin voi maksaa tekstiviestillä, jolloin lipun hinta veloitetaan puhelinasussa. Palvelun käyttö ei vaadi rekisteröitymistä.

Kun parkkimaksu on kunnossa, se näkyy pysäköinninvalvojien laitteissa – kuten älylasissa, joita on voinut nähdä jo testikäytössä valvojien silmillä. Katse kohti rekisterinumeroa, ja lasit lukevat kilven ja tarkistavat, onko pysäköinti maksettu mobiili-

järjestelmillä. Älylasien toivotaan nopeuttavan ja helpottavan pysäköinninvalvontaa.

Tänä vuonna myös Helsingin pysäköinninvalvonnan kamera-autot ilmestyvät kaduille. Yksi kamera lukee tuhansia rekisterinumeroita päivässä.

Eivätkä uudistukset tähän lopu. Tulevaisuudessa autoilija saattaa pitää autossaan makkulaa, joka hoitaa tarvittavat parkkimaksut kuljettajan puolesta. Uusi pysäköintiteknologia tarjoaa mahdollisuuden kerätä tietoa talteen ja näin kartoittaa vapaiden parkkipaikkojen tilanteen Helsingissä. Älypuhelinsovellus tai navigaattori pystyy pian kertomaan autoilijalle esimerkiksi missä on tilaa ja varoittamaan pysäköintikielloista.

PYSÄKÖINNINVALVONTA KEHITTYY

1 Tiesitkö, että suurin osa pysäköintivirhemaksuun johtaneista tilanteista valokuvataan? Maksun saanut autoilija voi käydä itse katso-massa kuvan ajoneuvostaan kaupungin sähköisessä asiointipalvelussa.

2 Pysäköinninvalvoja voi ottaa kuvia ja tulostaa pysäköinti-virhemaksun tai -huomautuksen älylasiansa sankaa näpäyttämällä. Maksuja ja huomautuksia ei tosin kirjoiteta vielä älylasien koekäytön aikana.

3 Tulevaisuudessa autossa oleva makkula saattaa tunnistaa automaattisesti maksuvyöhykkeen, laskea kiekkopaikalla aikaa ja sisältää tiedot asukas- tai yrityspaikkatunnuksista, jotka kuljettaja on hankkinut.

SIGNE BRANDERS - HELSINGIN KAUPUNGINMUSEO

Perämiehenkatu 10-12 Pursimiehenkadun kulmasta nähtynä vuonna 1907.

Kun Suomi täyttää 100 vuotta,

Helsinki toimii juhluvuoden päänäyttämönä. Rakennusvirasto saa vuoden 2017 juhlissa merkittävän roolin vastaamalla pääkaupungin tapahtumapaikoista.

Valmistaudumme laittamaan puistot, torit, aukiot, patsaat, muistomerkit ja sankarihaudat kuntoon syntymäpäiviä varten. Keskeisenä juhlapaikkana on ensi kesänä valmistuva Töölönlahden puisto.

Suomen 100-vuotissyntymäpäivien kunniaksi suunnittelemme Kumtähdenkentän sekä Itsenäisyydenpuiston kunnostamista. Lisäksi tarkoituksena on herättää henkiin presidenttien patsaat.

BRUCE ORECK

Yhdysvaltojen entinen suurlähettiläs, muuttanut Helsinkiin 2009

Kaupungit kukois-tavat, kun ihmiset ottavat tilan haltuun. Kaupungit on tarkoitettu ihmisille, ei autoille. Miksei Pohjoisesplanadia voisi sulkea kesällä vain jalan-kulkijoiden käyttöön? Ainakin 80 prosenttia Helsingin rantaviivasta on varattu pysäköintipaikoille ja autoille, vaikka siellä pitäisi olla puistoja. Rakentakaa maalle iso parkkipaikka ja laittakaa autot leikkimään sinne!

Ihmisille pitää antaa tilaa, sillä he luovat energiaa, kulttuuria ja älykkyyttä! Helsingin täytyy pysyä elävänä ja korostaa upeita puoliaan, jotta kansainväliset nuoret ihmiset pysyvät täällä. Rakennusvirastonkin tulisi olla mukana tekemässä kaupungista energinen, eloisa ja kasvava.”

STABA

Kaupunkilaiset ovat itse oman kaupunkinsa parhaita kehittäjiä. He valloittavat yleiset alueet Siivous- ja Ravintolapäivillä, puistokirppiksillä ja muilla tapahtumilla. He keksivät uusia käyttötarkoituksia autoilta vapautuville pysäköintipaikoille. He ovat aktiivisia toimijoita, jotka järjestävät milloin illallista taivaan alla tai Kaljakelluntaa, milloin lähiruokarengasta. Kaupungin rooliksi jää tehdä tämä kaikki mahdolliseksi ja varmistaa, että myös hiljaisempien kaupunkilaisten ääni tulee kuulluksi. Rakennusvirasto kuuntelee kaupunkilaisilta tulevia signaaleja tarkalla korvalla ja pyrkii pysymään kärkyllä siitä, mitä kaupunkiin milloinkin halutaan.

TEKSTI **EEVA LAURONEN** JA **TYTTIELINA KUJALA**

MAHDOLLISUUKSIEN KAUPUNKI

PAULIINA SEPPÄLÄ

Joukkorahoituspalvelu
Mesenaatin ja Yhteismaa ry:n
perustajajäsen

Unelmieni Helsin-
gissä on yhteisiä
ajanviettopaikkoja,
palvelut lähellä,

ihmisiä liikkeellä ja paikko-
ja, joihin voi pysähtyä – jotain
lapsille, vanhemmille, nuori-
solle ja ikääntyneille. Suomi on
kylmä maa, joten meidän pitäisi
innovoida omat julkisen tilan
ratkaisumme. Voisiko olla katet-
tuja sisäpihoja, joissa naapurit
kohtaisivat toisensa?

Toivon, että ihmiset tekevät
pieniä palveluksia toisilleen.
Lähellä asuvat tukevat toistensa
pärjäämistä ja hyvinvointia. Mu-
kaan ottamisen ja itse tekemi-
sen liike kasvaa, ja naapuri vie
vanhuksen kauppaan. Ihmiset
hakevat yksinäiset kodeistaan,
toimivat ryhmissä ja paranta-
vat yhdessä kaikkien elämää.
Samalla kaupunki on todella
luova. Yhä enemmän on asioita,
jotka ihmiset voivat itse päättää.
Katukuva rentoutuu, samoin
kulttuuri. Ihmiset kutsuvat ystä-
viään syömään, mutta koska on
niin kaunis sää, he kattavatkin
pöydän lähiaukiolle.”

Olohuone

TULEVAISUUDEN PUISTOT ovat yhä
enemmän kaupunkilaisten yhteisiä
olohuoneita, uskoo kaupunkitutki-
muksen dosentti **Timo Kopomaa**
Helsingin yliopistosta.

Jo nyt Helsingin puistoissa jumpa-
taan ja joogataan, pidetään kirppa-
reita ja toreja. Toisaalta kaupungissa
pitää olla myös tilaa rauhoittumiselle
ja puistoissa pysähtymispaikkoja.

– Esimerkiksi ulkoliikuntapaik-
kojen vieressä voisi olla penkkejä,
joihin istahtaa katselemaan liikkuja,
Kopomaa visioi.

Puistot ja yhteiset ulkoalueet ovat
tärkeitä, kun rakennusvirastossa
tehdään parhaillaan ohjelmaa yleisten
alueiden käytöstä.

– Kaupungissa pitäisi olla enem-
män kohtaamispaikkoja ja puistoissa
toiminnallisuutta. Lisää pelipaikkoja
ja vesileikkejä; sellaisia asioita, että
ihmiset voivat viettää vaikka koko päi-
vän ulkona – ja piknikpöytiä voisi olla
enemmän, toivoo rakennusviraston
projektipäällikkö **Elina Nummi**.

Helsingissä on järjestetty asuk-
kaiden idean pohjalta kevätsiivoustal-
koita jo 31 vuotta. Siitä ympärivuoti-
seksi kehittynyt Puistokummitoiminta

täyttää nyt kymmenen vuotta. Se
innostaa nykyisin yli 600 vapaaeh-
toista pitämään puistoja siistinä sekä
hävittämään haitallisia vieraslajeja ja
espanjansiruetanoita.

– Puistokummeista voisi oikeas-
taan tulla koko kaupungin Helsin-
ki-kummeja, Elina Nummi ehdottaa.
Kummeja onkin jo nähty autta-
massa esimerkiksi Kallio Block Party
-tapahtumassa.

Rakennusviraston mahdollistama
puistokummius on monelle helsinki-
läiselle helppo ensikosketus vapaa-
ehtoistyöhön. Siitä voi saada pitkäai-
kaisen harrastuksen ja uusia ystäviä.
Yhteisöllisyys onkin puuhan mahtava
lisäetu. Siksi myös turvapaikanhakijat
olivat auttamassa Kaivopuiston hara-
vointitalkoissa lokakuussa.

Rakennusviraston yhteisölliset
projektit ovat ruohonjuuritason asen-
nekasvatusta, joka vähentää esimer-
kiksi viheralueisiin ja rakennettuun
kaupunkitilaan kohdistuvaa ilkeävaltaa.

– Piha- ja puistokummit ottavat
vastuuta lähiviheralueiden hoidosta
ja siisteyden huolehtimisesta omissa
naapurustoissaan. Tämä sitoo ihmisiä
ympäristöönsä, Kopomaa sanoo.

NIKO HAKKARAINEN / DODO RY

Yhteiset tilat yhdistävät erilaisia ihmisiä.

MIKKO URO

➡ Kaupunkiviljely on yksi tapa nauttia yhtei-
sestä tilasta eli ottaa kaupunki konkreettisesti
haltuun multapaakku kerrallaan. Viime kesänä
esimerkiksi Pengerpuistossa ja Kalasatamas-
sa yhteisöviljeltiin viljelytavoissa. Myös joillekin
ostareille – esimerkiksi Myllypuroon – tuo-
tiin viljelylaatikoita, joiden hoidosta vastasivat
asukkaat.

– Kaupunkiviljelyä voisi laajentaa pienem-
mille puistoalueille ja joutomaille. Kaupun-
kilaiset olisivat itse vastuussa viljelmistä, ja
kaupungin tehtäväksi jäisi varmistaa, että
hommat varmasti toimivat ja asioista huolehdi-
taan, visioi kaupunkisosiologian dosentti **Pasi
Mäenpää** Helsingin yliopistosta.

Hän ehdottaa puistoihin yhteismaa-alueita
joita kaupunkilaiset voisivat ainakin joitakin
osin hoitaa ja viljellä itse. Rakennusvirasto
onkin kartoittanut alueita, joille voi perustaa
viljelmän. Kaupunkiviljelmää koordinoi Dodo ry.

MEIDÄN STADI

Kaupunginosan menneisyys, saavutukset ja visio alueen kehityksestä heijastuvat kaikessa tekemisessä ja rakentamisessa. Silloin asukkaat tunnistavat ympäristön omannäköisekseen.

KOTOISA STADI

Spontaani käyskentely, hengailu, pikniköinti, geokätköily ja muu parveilu sekä liikkuvinen luonto- ja kotikaupunkipoluilla edistävät ihmisten viihtymistä, kotiutumista ja kotoutumista.

YHTEINEN STADI

Kaupunkilaiset kehittävät uutta koko ajan. Jotta homma toimisi, myös viranomaisten on oltava samassa pelissä.

ELÄMYKSIEN STADI

Julkisella taiteella, yhteisötaiteella ja urbaaneilla performance-esityksillä on viipyilevyttä synnyttävässä ja tukevassa kaupungissa tärkeä roolinsa: ne toimivat kulttuurisina hidastetöyssyinä.

EMMA KEMPPAINEN

Musiker, entreprenör

Helsingfors har utveckelts: man ser olika subkulturer på stan och folk jobbar mer tillsammans. Det finns mera möjligheter, samarbete och evenemang än tidigare. Jag bodde i Berlin från 2008 till 2014 och när jag kom tillbaka till vår huvudstad var skillnaden märkbar. Det finns en viss kvalitetskänsla i Helsingfors. Berlin är stort, man kan tappa bort sig. Helsingfors är mycket kompaktare. Men visst kunde vår huvudstad vara ännu vassare – mindre byråkrati och ännu mera synlig kultur: jag efterlyser mer affischkonst och visuell kommunikation i stadsbilden. Vi är på god väg, men bättre kunde det bli.”

Keittiö

KANKEA BYROKRATIAKIN MUUTTUU, kun asenne on kohdillaan eikä työmäärä hirvitä. Rakennusviraston tekemä työ katurekkojen saamiseksi Helsingin katu-kuvaan on tästä hyvä esimerkki. Vuonna 2011 kioski-asiat siirtyivät rakennusviraston hoitoon. Kaksi vuotta myöhemmin lanseerattiin uusi malli, jota päästiin kokeilemaan seuraavana kesänä. Liikkuvat ruokakioskit ilmestyivät kaupunkiin vuonna 2014.

– Olemme ottaneet yrittäjät mukaan suunnittelemaan parhaita toimintamalleja. Istuimme samassa pöydässä tarkistamassa sopimusehtoja. Tapoimme yhdessä yksitellen ongelmia, joita käynnistämiseen liittyi, rakennusviraston lakimies **Jussi Puutio** kertoo.

Kokeilu sai niin hyvän vastaanoton, että ketterä katumyynti sai jatkoa.

Katurekkatoiminta on kasvanut vauhdilla. Kesällä 2014 myyjien määrä oli jo tuplaantunut noin 40:ään. Ketterien kioskien käytössä olevia alueita on periaatteessa rajattomasti, vain keskustassa niiden paikat on tarkkaan määritetty. Yrittäjiä on tulossa koko ajan lisää. Rakennusvirastossa arvioidaan, että lähivuosina ruokamyyjien määrä asettuu 50–100:n välille. Tihein myyntikojujen suma osuu Elielinaukiolle.

– Yrittäjät voivat itse kartoittaa hyviä myyntipaikkoja. Parhaissa paikoissa kauppa käy, ja ihmiset liikkuvat.

Parhaillaan rakennusvirastossa kehitetään sähköistä varauskalenteria, jossa myyntipaikan varaaminen sujuisi entistä näppärämmin.

– Kalenterin suunnittelu on lähtenyt yrittäjien toiveesta, mutta samalla se palvelee myös kaupunkilaisia. Varauskalenterista näkee helposti, minne ja milloin katurekkoja on tulossa, ja menutkin voivat olla siellä nähtävillä. Ja toki ketterät menetelmät vähentävät paperin pyörittystä myös virastossa, Puutio sanoo.

Tee se itse!

KYLLÄ SE MEILLE SOPII, tuumitaan usein Helsingin rakennusvirastossa.

Kun kaupunkilaiset kertovat ideoistaan, virastossa mietitään, miten toiveet voitaisiin täyttää ja unelmat kääntää mahdollisuuksiksi.

– Kun kehitämme uutta, kaikkea on lupa kokeilla, sanoo Jussi Puutio rakennusvirastolta.

Jotta kaupunki kehittyä, viraston ja kaupunkilaisten on tultava samaan keskusteluun. Kesken-eräiset asiat ja kysymykset on nostettava esiin.

– On tärkeää nähdä ihmiset asiantuntijoina, ei valittajina, painottaa myös Pasi Mäenpää.

Juuri tästä rakennusvirastossa lähdetään: palveluja käyttävät kaupunkilaiset ovat parhaita asiantuntijoita. Heiltä saadaan arvokasta käyttäjätietoa, jota kerätään kyselyillä, työpajoissa, asukasilloissa ja keskusteluissa. Kaupunkilaiset ovat mukana esimerkiksi suunnittelemassa jouluvalojen paikkoja ja tyyliä tai pohtimassa, millainen basaarialue Helsinkiin voitaisiin luoda.

Yleisten tilojen haltuun otto on trendi, jolle ei ole näkyvissä loppua.

– Aika näyttää, mitä täällä seuraavaksi toteutetaan. Enää ei ajatella, että viranomaiset tietävät kaiken ja ryhtyvät toimimaan. Sen sijaan on herännyt voimakas tee se itse -kulttuuri, jossa haetaan jatkuvasti uusia tapoja ottaa tilaa omaan käyttöön, Mäenpää sanoo.

Samaan aikaan kun kaupunkiaktivismi on noussut, internet ja sosiaalinen media ovat mullistaneet ihmisten tavat olla yhteydessä toisiinsa. Kaikenlaisesta organisoitumisesta on tullut entistä helpompaa.

– Yhteisöllisyys hakee koko ajan uusia muotoja. Käytössämme olevat välineet vaikuttavat siihen, miten yhteisöt syntyvät. Henkeä kyllä löytyy, jos vain lainsäädäntö ja normitus eivät asetu esteeksi, Pasi Mäenpää pohtii.

Sosiaalisen median välityksellä on tempaistu pystyyn esimerkiksi erilaisia vertaistalouteen perustuvia myyntipaikkoja. Lähiruokarengas Rekossa tilataan raaka-aineita suoraan tuottajalta, ja ne noudetaan pihoilta ja parkkipaikoille perustetuilta pop up -toreilta. Kännykällä toimivassa vertaiskuljetuspalvelussa taas voi oman kirjastoreissun yhteydessä viedä lukemista myös huonosti liikkuvalla naapurin mummulle.

– Kaupunkilaiset kehittävät koko ajan uusia tapoja ostaa, myydä, välittää ja kuljettaa. Uskon, että tämä kehitys ei ole päättynyt.

– Jotta homma toimisi, myös viranomaisen on oltava mukana samassa pelissä. Heidän on oltava mukana samoissa sosiaalisen median välineissä kuin kaupunkilaisetkin, Mäenpää toteaa.

Yhteinen tila kuuluu kaupunkilaisille, eikä innostus aktiivisen kaupunkitoimintaan osoita laantumisen merkkejä. Kaupunkilaiset tekevät, rakennusvirasto mahdollistaa ideoiden toteutuksen.

PINJA SIPARI / DODO RY

Entä tulevaisuus?

🔗 Sähköpyöriä, robottiautoja, muita työmatkavimpaimia. Siltä voi näyttää tulevaisuuden katu-kuva.

– Tulevaisuudessa liikkuminen nähdään enemmän palveluna, eikä jokaisen tarvitse omistaa omaa autoa. Kun autojen määrä vähenee, tilaa vapautuu muuhun käyttöön, Mäenpää visioi.

Toinen kaupunkija muokkaava voima on yhä edistynyt kaupunkiaktivismi. Ekologia, etiikka ja terveystietoisuus näkyvät ajattelussa. Halutaan luoda hyvä elämä itselle ja ympäristölle.

– Ihmiset kyseenalaistavat asioita ja ottavat yleiset tilat aktiiviseen käyttöön. Kaupunkilaiset miettivät esimerkiksi kehittyvän Kalasataman alueelle väliaikaisia käyttöideoita, rakennusviraston suunnitteluvastaava **Pia Rantanen** sanoo.

Timo Kopomaa muistuttaa, että tulevaisuudessakin kaupungissa pitää saada seikkailla ja tehdä löytöretkiä.

– Meidän ei pidä kopioida muiden ideoita, vaan luoda omaa kaupunkikulttuuriamme. Olisiko se meille helsinkiläisille sitten vaikka saunoja, pesäpallokenttiä tai luonnonjäälueita?

Jos kaikki toimisi kuten rakennusvirastossa toivotaan, kaupungissa pärjättäisiin tulevaisuudessa kolmella järjestyssäännöllä: huomioidaan turvallisuus, ei roskata tai rikota sekä huolehditaan itse kaupungista ja yhteisestä omaisuudesta. Nämä säännöt mielessä pitäen Helsinki on valmis villeillekin kokeiluille.

– Tavoitteenamme on iloisempi kaupunki, jossa hauskanpito on sallittu, Pia Rantanen sanoo.

Lähteet: kaupunkitutkimuksen dosentti Timo Kopomaa ja kaupunkisosiologian dosentti Pasi Mäenpää, Helsingin yliopisto. Projektipäällikkö Elina Nummi, lakimies Jussi Puutio ja suunnitteluvastaava Pia Rantanen, Helsingin rakennusvirasto.

Matti Priha sai kuusi vuotta sitten syntymäpäivälahjaksi kilpapyörän ja luopui samalla autosta. Nyt hän on Suomen ja Pohjoismaiden mestari 55-vuotiaiden maantiepyöräilyssä.

Matti Priha
Projektinjohtaja

Työpaikka
HKR-Rakennuttaja
vuodesta 2010.

Koti
Helsingin
Torpparinmäessä
rouvan kanssa, juuret
molemmilla Inkeröisissä.
Kaksi aikuista tytärtä.
Perhe on asunut töiden
takia myös Moskovassa.

Helsinki
Muutti kaupunkiin 1985.
Voimapaikat Maunulan
Maja ja Keskuspuisto.

**Tärkeimmät
pyöräilysaavutukset**
Maantiepyöräilyn
Suomen mestari (M50-
sarja 2011, M55 2014) ja
Pohjoismaiden mestari
(M55 2015). Seura Cycle
Club Helsinki.

ENNEN KÄVIN usein hiihtämässä pohjoisessa. Sain 50-vuotislahjaksi kilpapyörän. Kun lähdin edellisestä firmasta paketilla ja autoetu loppui, nuorempi tyttö sanoi, että koitas olla kesä ilman autoa. Työttömyysjaksolla kävin neljä kertaa etelässä fillaroi-massa ja jäin koukkuun.

Vuoden aikana pyöräilystä tuli elämäntapamuutos. Elämä on kiertokulkua, ja kun lapset alkoivat lähteä himasta, emme ryhtyneetkään etsimään taas isompaa autoa ja asuntoa. Vähensimme kuluttamista ja vaihdoimme asunnon pienempään.

Autottomuus vaikuttaa myös stressitasoon ja aikataulutukseen: jos sinulla on vain pyörä, et sovi niin paljon juttuja. Olen aika tasapainoisessa tilassa tällä hetkellä, ja eihän kilpailuja-kaan voiteta, jos ei ole kokonaisuus hallinnassa. Nuoremmilla kilpailijoilla on ehkä pienet lapset, eikä kisaamisen ja harjoittelun sovittaminen ole ihan mutkatonta.

Aloitin kilpailun vasta 50-vuotiaana ja olen parantanut tasoani joka vuosi. Olen päättänyt, että ajan vielä 60-vuotiaana kilpaa, sitten ryhdyn enemmän pelkäksi nautiskelijaksi.

TYÖSSÄNI JOHDAN muun muassa koulujen kunnostusprojekteja.

Asun Helsingissä, ja tyttöniikin ovat helsinkiläisiä, ja meidän verovarjoillamme tehdään asioita rakennusvirastossakin. Vahdin mihin veroeuromme menevät.

Olin suurissa rakennusyrityksissä urakoitsijana 25 vuotta ja nyt istun rakennuttajana eri puolella pöytää. Tiedän, miten projektissa saavutetaan paras lopputulos.

Projektien enimmäishintaahan ei saa ylittää tai pitää hakea lisäbudjettia lauta-kunnasta, mutta joskus rahat on jo matkan varrella syöty. Koetan toteuttaa myös koulun käyttäjien toiveita ja pitää heidät tyytyväisinä. Pystyn samaistumaan lapsen ja opettajan maailmaan. Mietin usein projekteissa, että mitä jos vaimoni olisi tässä koulussa, sillä hän on opettajana Helsingin opetusvirastolla.

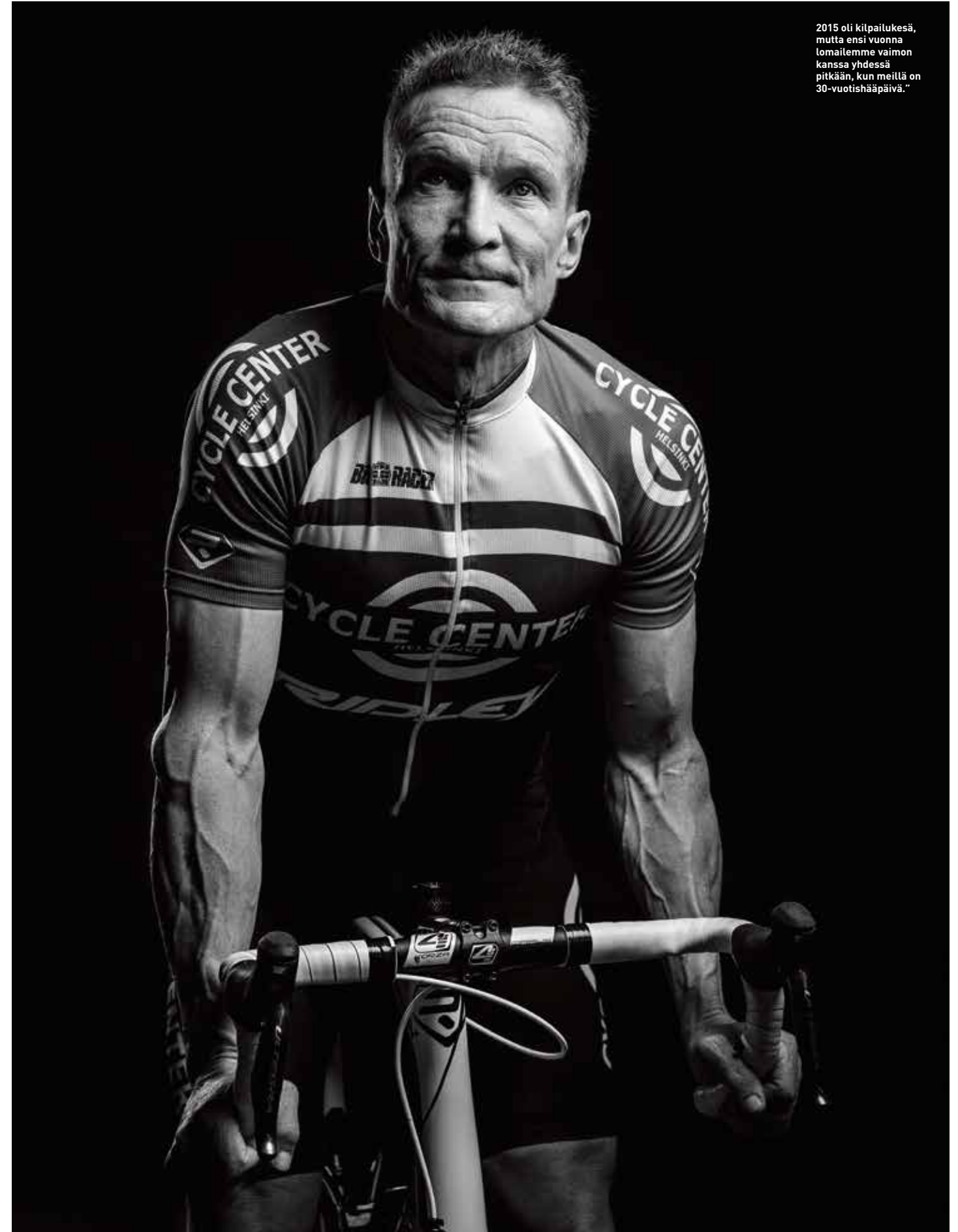
ROIHUVUOREN ALA-ASTEEN kunnostusprojektista tulee mielenkiintoinen.

Oli hilkulla, että koko koulu olisi purettu. Päätös oli hyllyllä kaksi vuotta, mutta äänestyksessä valittiin peruskorjausvaihtoehto.

Olin käynyt koululla ja ajattelin, että se on kuin Vekarajärven kasarmin betonimöhkäle – eikö sen voisi vaan jo purkaa nurin ja laittaa uutta tilalle. Mutta **Aarno Ruusuvuoren** suunnittelema koulu on demokraattisesti päätetty korjata, ja se säästetään jälkipolville. Minä hoidan oman palettini kunnialla.

Teksti Tyttieliina Kujala Kuva Antti Vetteranta

2015 oli kilpailukesä, mutta ensi vuonna lomailemme vaimon kanssa yhdessä pitkään, kun meillä on 30-vuotishääpäivä.”

Maan parasta

Helsingin olympiastadionin remontti on voimanponnistus, jossa tavoitteet ovat korkealla.

KUVAT ANTTI VETTERRANTA

ELEGANTTI
AJATON
LINJAKAS

HAEMME TEHOKASTA, maan parasta osaamista, jotta Olympiastadion saadaan arvoiseensa loistoon – myös kustannustehokkaasti, kertoo Stadion-säätiön toimitusjohtaja **Maija Innanen** yhteistyöstä rakennusviraston HKR-Rakennuttajan kanssa.

Stadionin suurremontti on parhaillaan alkamassa maanrakennustöillä. Varsinaiset työmaatyöt käynnistyvät myöhemmin keväällä. Valmista on vuonna 2019.

Kolme vuotta kestävä remontin aikana katsomot katetaan, penkit uusitaan, rakennetaan uusi vierailijakeskus, palvelu- ja ravintolatiloja sekä tapahtuma-aitioita. Lisäksi maan alle louhitaan lisätiloja: pukuhuoneita ja huoltotiloja.

Uudistetuille stadionille mahtuu 35 000–36 000 katsojaa. Tavoitteena on tehdä Olympiastadionista Suomen tärkein suur-tapahtumien areena, jota niin helsinkiläiset kuin vierailijatkin voivat käyttää monipuolisesti.

Olympiastadionilla koettavat elämykset halutaan valaista uusimmalla tekniikalla, led-valoja hyödyntämällä. Katsomon uusilla penkeillä pyritään saavuttamaan jopa kansainvälinen näkyvyys.

– Haemme penkeiksi uutta puuinnovaatiota. Istuinta, joka soveltuu tänne istuinmukavuudeltaan ja paloturvallisuudeltaan, Maija Innanen sanoo.

Stadionin remontista tehty sopimus on HKR-Rakennuttajalle talonrakennushankkeista suurin ja pitkäaikaisin koskaan. Kaikkiaan projektin eri vaiheet sitovat noin 10–16 HKR-Rakennuttajan asiantuntijaa.

ERITYISOAAMISTA TARVITAAN, jotta vanhasta rakennuksesta saadaan myös mahdollisimman energiatehokas. Vuonna 1938 valmistunut Olympiastadion on Museoviraston suojelema, joten myös sen kulttuurihistorialliset arvot on huomioitava tarkkaan.

Suunnittelussa on hyödynnetty laserkeilausta ja 3D-mallinnusta, joiden avulla on pystytty saamaan tarkkaa kuvaa rakenteista niihin koskematta. Työtä on jatkettu tietomallipohjaisesti.

Omat haasteensa tuovat myös rakennuksen erikoiset tilat, kuten stadionin kaaren mukaan taipuvat seinät, vinot katot ja sokkeloiset käytävät.

Ainutlaatuisesta projektista on kyse myös siksi, että käytössä on uudenlainen hankintamenettely. Keskustelua ja vuorovaikutusta korostava neuvottelumenettely on uutta rakennusviraston talonrakennushankkeissa.

– Tällainen hankintamenettely on nyt ensimmäistä kertaa HKR-Rakennuttajalla käytössä. Sillä halutaan lisätä kiinnostusta projektiin, saada enemmän hyviä tarjoajia ja siten parempaa laatua, summaa projektinjohtaja **Aulis Toivonen** HKR-Rakennuttajasta.

1.-2. ANTTIVETENRÄNTÄ, 3. SITO OY, 4. HEN MO RÄTTVÄ

BROAR

som ansluter
och har många
historier att
berätta.

1. CRUSELLBRON (2010) GRÄSVIKEN – BUSHOLMEN

Crusellbron är den första bron i världen som ritades helt och hållet med hjälp av byggnadsinformationsmodellering, berättar projektchef **Ville Alajoki** från byggnadskontoret.

Byggnadsinformationsmodellering (BIM) är som elektroniska databanker som innehåller all information som behövs för att bygga en bro. De håller så småningom på att ersätta många olika ritningar.

Alajoki påminner också om att Crusellbron var den första bron i Helsingfors som lades ut på nätet. Det här gör det möjligt att följa brons läge i realtid.

2. FARFARSBRON (2016) FISKEHAMNEN – BLÅBÄRSLANDET

För Farfarsbron som kommer att bli färdig i sommar har BIM använts i ännu större utsträckning. Det är fråga om den första bron som genomförs från början till slut nästan helt utan ritningar. Det exceptionella är att utöver planeringen har man även i anskaffningar och byggandet använt sig främst av BIM. Det sägs att Farfarsbrons bygge är helt papperslöst.

Namnet Farfarsbron kommer från Farfarsudden på Blåbärlandet dit bron leder. Man vet dock inte hur udden har fått sitt namn.

3. KRONOBROARNA KRONBERGSSTRANDEN – HAGNÄS/KRONOHAGEN

Helsingfors planerar en förbindelse av flera broar som skulle möjliggöra spårvagnstrafik från Degerö till innerstaden antingen genom Hagnäs, Kronohagen eller Norra kajen. Bron som planeras mellan Högholmen och Kronbergsstranden skulle bli Finlands längsta. Man uppskattar att över 37 000 resenärer dagligen skulle åka spårvagn över Kronobroarna. 3 000 cyklister och fotgängare skulle använda rutten per dygn.

Infall man beslutar att börja bygga Kronobroarna skulle arbetet antagligen börja år 2018 och förbindelsen skulle tas i bruk 2025.

4. AURORABRON (2012) BÖLE – BORTRE TÖLÖ

Det var inte lätt att planera Aurorabron som går över den livligt trafikerade Nordenskiöldsgatan. Bron byggdes på en trång plats mellan Ishallens parkeringsområde, barnens trafikstad och Aurorasjukhuset. Till slut bestämde man sig för att bygga en bro som kombinerar många olika brotyper.

Man kan se en kombination av en normal balkbro, en konsolbro och en hängbro, berättar Alajoki.

Meidän koti

Jenni Jäänheimo ja Mikko Arvas muuttivat lapsineen Puu-Myllypuroon reilu vuosi sitten. Heitä viehättää alueen estetiikka, värikkyys ja ekologisuus.

Teksti Eeva Lauronen Kuva Karl Vilhjälmsson

SOMAT PUISET pientalot seisovat vierekkäin Myllykylässä. Väleissä risteilevät kapeat pihakadut. **Jenni Jäänheimo** ja **Mikko Arvas** muuttivat lastensa **Auran**, 7, ja **Eeron**, 4, kanssa uuteen paritaloonsa vuosi sitten marraskuussa. Kokemukset asuinalueesta ovat positiiviset.

– Alue on viihtyisä, ja meillä on todella mukavat naapurit, Mikko sanoo.

Naapureista ei tosin ollut tietoa vielä siinä vaiheessa, kun perhe etsi isompaa asuntoa Itä-Helsingistä. Sen sijaan varsinkin hyvät kulkuyhteydet painoivat uuden kodin valinnassa.

– Mikko pääsee pian metrolla töihin Espooseen, ja minä pyöräilen, Jenni kertoo.

Lapsiperheelle on tärkeää, että lähialue on turvallinen ja mukava. Viheralueita on paljon, ja kapeilla pihateillä ei ole vilkas liikenne.

– Alue on luonnonläheistä ja rauhallista, ja lenkkeilyt ja hiihtoladut lähtevät asuinalueen nurkalta. Toisaalta kaikki tarvittavat palvelut ovat

sopivan matkan päässä. Autottomina emme halua lähteä kauas harrastamaan.

Perheen mielestä yhteisten alueiden hoito sujuu hyvin. Eniten kysymyksiä on herättänyt taloyhtiön ympärille kaavoitettu luonnontilassa säilytettävä ja kehitettävä alue, jonka käytöstä asukkailla on eri näkemyksiä.

– Toivoisimme, että piha-alueiden kaavamääräykset olisivat selkeämpiä, yksinkertaisempia ja käytännössä helpommin toteutettavia. Niiden soveltamiselle voisi antaa taloyhtiöille enemmän vinkkejä ja välineitä.

Jenni ja Mikko kantavat huolta myös alueen puista. Rakennussuunnitelmissa on merkitty, mitkä puut pitää säilyttää.

– Nämä puut eivät ehkä pysy pystyssä syysmyrskyissä, kun puut ympäriltä kaadetaan.

Perhe arvostaa asuinalueen yhteisöllisyyttä.

– Tänne voisi tulla lisää paikkoja, joissa voisi viettää aikaa ja tavata ihmisiä. Ja mielellään leikki-alue, joka kasaisi yhteisöä yhteen.

Kasvava Myllypuro

➡ Myllykylän alue on uutta, tiiviisti rakennettua pientaloaluetta, jossa on panostettu yhteisöllisyyteen. Alueelle on rakennettu yhteisiä katutiloja ja kehitetty yhteisöllisiä asumisratkaisuja. Monissa taloissa olohuoneet avautuvat suoraan pihakadulle, jonka on ajateltu laajenevan yhteiseksi oleskelutilaksi.

– Ymmärsimme kyllä, mitä valitsimme kun muutimme tänne. Meille tiiviisti rakennettu ympäristö sopii, emme halunneetkaan suurta pihaa hoidettavaksi. Arvostamme enemmän yhteistä julkista tilaa. Ja meistä on vain hyvä, että kapeilla kaduilla ei ole tilaa autoille.

– Täällä tie kiertää aluetta, eikä keskellä kylää voi huristaa autolla. Toivottavasti alue pysyykin tällaisena, Mikko sanoo.

Myllypuron alue kehittyy kovaa vauhtia. Alueelle rakennetaan uusia asuntoja, ja läheiselle täyttömäelle valmistuu puisto. Metropolia ammattikorkeakoulun Myllypuron kampuksen rakentamisen on määrä alkaa ensi kesänä.

– Uskomme sen tuovan uutta elämää, kuhinaa ja palveluita alueelle.

Vuoteen 2018 mennessä alueella on koteja noin kahdelle tuhannelle ihmiselle.

100

LUMIPÄIVÄÄ VUODESSA

400

AURAKONETTA

2500

KILOMETRIÄ HUOLLETTAVIA KATUJA

Helsingin kaupunki
Rakennusvirasto

Helsingfors stad
Byggnadskontoret